Orędownik Urzędowy
POWIATU MORSKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote — Poszczególny :—: numer 0,60 zł. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 zł od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 zł od :—: wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.

Nr. 4 | **Puck, środa, dnia 2 lutego 1927 r.** | Rok 1

Treść:

20.

Obwieszczenie

w sprawie skrócenia godzin urzędowych w soboty.

Podaję do wiadomości, że zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 10. 1. 1927 r. i w myśl polecenia Wojewody Pom. z dnia 20. 1. 1927 r. urzędowanie w Starostwie i Wydziale Powiatowym trwać będzie w soboty od godz. 8-mej do 13½ w ciągu całego roku. Czas urzędowania w pozostałe dni tygodnia pozostaje niezmieniony.

Puck, dnia 29. 1. 1927 r.

Starosta: Lipski.

21.

Rozp. Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 9. grudnia 1926 r.

o nauce szkolnej religji katolickiej.

Na mocy art. 1 ustawy z dnia 4. 6. 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych (Dz. U. R. P. Nr. 50. poz. 304) i art. 2 ustawy z dnia 23. 4. 1925. r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 324) o zatwierdzeniu układu ze Stolicą Apostolską określającego stosunek Państwa do Kościoła Rzymsko-Katolickiego, zarządza się co następuje:

§ 1. Zgodnie z art. 120 Ustawy Konstytucyjnej i z art. XIII. Konkordatu pomiędzy Stolicą Apostolską a Rzplitą Polską z dnia 10. 2. 1925 r. (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 72, poz. 501) nauka religji katolickiej jest obowiązkową dla uczniów katolików we wszystkich szkołach (z wyjątkiem szkół wyższych) państwowych, publicznych i samorządowych oraz w szkołach prywatnych, korzystających z zasiłków państwowych lub samorządowych, albo posiadających prawa szkół państwowych lub publicznych.

§ 2. Obowiązek władz szkolnych dostarczenia nauczyciela religji istnieje, gdy liczba dzieci katolickich w szkole wynosi co najmniej 12. Gdy ilość dzieci liczby tej nie osiąga, będą dzieci te łączone z dziećmi szkół sąsiednich. Gdyby i to nie było możliwem, inspektor szkolny lub dyrektor szkoły zwróci się do miejscowego duszpasterza, lub za porozumieniem się z ordynarjuszem do osoby świeckiej o podjęcie się nauczania religji bez wynagrodzenia.

§ 3. Ilość godzin i plan nauki religji katolickiej ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z kompetentnemi władzami kościelnemi.

Nauka religji udzielana będzie na podstawie podręczników posiadających oprócz aprobaty Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego aprobatę kościelną i poleconych dla szkół przez właściwego Biskupa Djecezjalnego.

§ 4. O udzieleniu urlopu, stabilizacji, zmianach w stosunku służbowym, rozwiązaniu stosunku służbowego, przeniesieniu w stan spoczynku, wdrożeniu śledztwa dyscyplinarnego, nałożeniu kary dyscyplinarnej lub porządkowej, lub orzeczeniu uwalniającem zawiadamia władza szkolna właściwego Biskupa Djecezjalnego.

§ 5. Biskup Djecezjalny wykonywa przysługujące mu prawo wizytacji i nadzoru osobiście lub przez wyznaczonych przez siebie odpowiednich kapłanów (wizytatorów religji), których na-

zwiska będą podane do wiadomości władz szkolnych.

§ 6. Wizytatorowie, inspektorowie szkolni oraz kierownicy szkół o poziomie średnim mają prawo wizytowania nauki religji katolickiej, nie mogą jednak egzaminować uczniów i winni ograniczyć się do uwag pedagogiczno-dyktatycznych.

Duchownego nauczyciela religji katolickiej w szkołach powszechnych może wizytować tylko inspektor szkolny luż wyższe władze szkolne. Natomiast kierownicy szkół powszechnych mogą tylko być obecni na nauce religji prowadzonej przez duchownych, bez prawa czynienia jakichkolwiek uwag.

§ 7. Praktyki religijne młodzieży szkolnej katolickiej należą do całości nauczania i wychowania religijnego. Młodzież szkolna jest obowiązana brać w nich udział. Praktyki religijne, obowiązujące młodzież szkolną, są normowane przez władzę duchowną w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i przez władze szkolne wprowadzone w czyn. Obowiązujące praktyki religijne są następujące:

a) w niedzielę i święta oraz na początku i na końcu roku szkolnego wspólne nabożeństwo z egzortą;
b) co roku wspólne 3 dniowe rekolekcje;
c) 3 razy do roku (po rekolekcjach na początką i przy końcu roku szkolnego) wspólna spowiedź i komunja św. dla młodzieży;
d) wspólna modlitwa przed lekcjami i po lekcjach, przepisana przez właściwą władzę kościelną, a wprowadzona przez władze szkolne.

Czuwanie według istniejących rozporządzeń nad wykonaniem przez młodzież wspólnych praktyk religijnych jest obowiązkiem księży profesorów, dyrekcyj i kierownictw szkół i członków grona nauczycielskiego.

Jednorazowe lub dłuższe zwolnienie uczniów, całych klas lub szkoły od poszczególnych obowiązujących wspólnych praktyk religijnych następuje po porozumieniu się dyrekcyj i kierownictw szkół i księżmi prefektami.

Termin i miejsca praktyk religijnych układają dyrekcje i kierownictwa szkół z księżmi prefektami.

§ 8. Księża prefekci są nauczycielami i duszpasterzami młodzieży szkolnej w zakresie życia szkolnego. Jest więc ich szczególnym obowiązkiem czuwać nad życiem religijnem i narówni z innymi nauczycielami nad wychowaniem moralnem młodzieży szkolnej. Księża prefekci ze względu na swe stanowisko duszpasterskie mają obowiązek brać udział we wszystkich konferencjach, omawiających sprawę wychowania młodzieży szkolnej.

§ 9. W budżecie corocznym każdej szkoły o poziomie średnim wyznacza się pewną kwotę na potrzeby religijne. Wysokość kwoty ustala się według przepisów, wydanych w tym względzie dla pokrywania wydatków rzeczowych szkoły.

§ 10. Na naukę śpiewu kościelnego należy poświęcić część czasu, przeznaczonego na obowiązkowe nauczanie śpiewu. Nauczyciel śpiewu jest obowiązany porozumieć się z księdzem prefektem co do doboru pieśni religijnych.

§ 11. Rozp. niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Wyznań religijnych i Oświecenia Publicznego: K. Bartel.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 20. I. 1927 r.

Starosta: Lipski.

22.

Rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 22. 12. 1926 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie wykonania art. 3 rozp. Prezydenta Rzplitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku.

Na podstawie art. 7 rozp Prezydenta Rzplitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527) oraz ustępu 2 art. 37 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) zarządza się co następuje:

§ 1. Uchwały związków komunalnych, powzięte w myśl artykułów 27, 28 i 30 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) w sprawie pobierania opłat za korzystanie z komunalnych urządzeń, zakładów i przedsiębiorstw dostarczających ludności przedmiotów wzgl. świadczeń powszechnego użytku podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej, wskazanej w artykułach 36 i 37 wyżej przytoczonej ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r.

Przedsiębiorstwami dostarczającemi ludności przedmiotów lub świadczeń powszedniego użytku, o których mowa wyżej, są: elektrownie, gazownie, rzeźnie, tramwaje i wodociągi.

Zatwierdzenia władzy nadzorczej wymagają również wszelkie uchwały, dotyczące zmiany wysokości opłat, o których mowa w 1-ym ustępie.

§ 2. Do uchwał wymienionych w § 1, przedstawianych władzy nadzorczej do zatwierdzenia, winny być dołączony materjały i obliczenia uzasadniające wysokość opłat.

W szczególności do uchwał, określających wysokość opłat za przedmioty i świadczenia powszedniego użytku dostarczane przez przedsiębiorstwa należy dołączyć: sprawozdanie z wykonania budżetu i bilans za rok ubiegły, sprawozdanie o stanie finansowym przedsiębiorstwa za rok bieżący do chwili powzięcia uchwały o zmianie opłat.

§ 3. Uchwały związków komunalnych, wymienione w § 1-ym niniejszego rozp., winny być przedstawiane władzom nadzorczym w terminach i trybie przewidzianym przez art. 39 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

Uchwała zatwierdzona ma moc obowiązującą od dnia jej powzięcia, jeżeli w uchwale lub w zatwierdzeniu nie jest oznaczony dzień późniejszy.

Władza nadzorcza może odmówić rozpoznania uchwały nieprzedłożonej w termine, oznaczonym art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych

§ 4. Przeciw orzeczeniu władzy nadzorczej służy prawo wniesienia odwołania zgodnie z art. 38 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

§ 5. Uprawnienia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu, jako władz nadzorczych, wynikające z art. 3 rozp. Prezydenta Rzplitej z dnia 13 sierpnia 1926 r., w odniesieniu do pow. związków komunalnych i gmin miejskich z wyjątkiem gmin liczących powyżej 100 000 mieszkańców, jak również prawo rozstrzygania odwołań w wypadkach przewidzianych w art. 38, ust. 2, pkt. a) ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) przekazuje się wojewodom działającym w porozumieniu z prezesami izb skarbowych.

§ 6. Rozp. niniejsze wchodzi w życie z dn. ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: Sławoj Składkowski
Minister Skarbu: G. Czechowicz
Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski
Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
K. Niezabytowski

Powyższe podaję do wiadomości interesowanych.

Puck, dnia 22. I. 27. r.

Starosta: Lipski.

23.

Rozporządzenie Ministra Skarbu
z dnia 8 stycznia 1927 r.
w sprawie wypuszczenia serji XIV biletów skarbowych.

Na podstawie art. 1, 6 i 7 ustawy z dn. 15 lipca 1925 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 507), w brzmieniu art. 3 ustawy z dn. 28 listopada 1925 r. o upoważnieniu Rządu do zaciągnięcia pożyczek państwowych oraz o biletach skarbowych, bilonie i pomocy dla instytucyj kredytowych (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 859) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 15 stycznia 1927 r. wypuszcza się serję XIV biletów skarbowych w odcinkach po 1000 i 10000 złotych z terminem płatności w dniu 15 kwietnia 1927 r. na ogólną sumę złotych 25 000.000.

§ 2. Serja XIV biletów skarbowych jest oprocentowaną w stosunku 8 od sta rocznie.

§ 3. Sprzedaż serji XIV biletów skarbowych odbywać się będzie w Oddziałach Banku Gospodarstwa Krajowego, oraz innych instytucjach państwowych i prywatnych, upoważnionych do tego przez Ministra Skarbu.

§ 4. Serja XIV biletów skarbowych będzie wykupywana od dnia 15 kwietnia 1927 roku do dnia 15 października 1927 roku przez Centralną Kasę Państwową, oddziały Banku Gospodarstwa Krajowego oraz inne instytucje, upoważnione przez Ministra Skarbu; poczynając zaś od dnia 16 października 1927 roku do dn 15 kwietnia 1937 r. jedynie przez Centralną Kasę Państwową

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: G. Czechowicz.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 20. 1. 1927 r.

Sarosta: Lipski.

24.

Obwieszczenie
Sekcji Zakładu Ubezpieczeń od Wypadków w Rolnictwie dot. wyboru delegata i zastępcy na zgromadzenie Zakładu Ubezpieczeń od Wypadków w Rolnictwie w Poznaniu.

Zgodnie z § 7 statutu Zakładu Ubezpieczeń od Wypadków w Rolnictwie w Poznaniu z dnia 12 marca 1923 r. wybiera każda Sekcja jednego delegata i jednego zastępcę do zgromadzenia tegoż Zakładu na przeciąg 4 lat.

Delegata i jego zastępcę wybiorą wyborcy w terminie, który później naznaczę Reprezentacja każdej gminy wiejskiej (gdzie niema reprezentacji — zarząd tejże gminy) dalej przełożony każdego obszaru dworskiego, wreszcie Rada Miejska miasta Pucka, wyznaczają jednego wyborcę. Każdy wyborca musi być:

a) obywatelem polskim,
b) pełnoletnim,
c) producentem rolnym zamieszkałym w odnośnej gminie wzgl. w odnośnym obszarze dworskim albo być zastępcą prawnym producenta lub kierownikiem upełnocnionym przez niego.

Wzywam niniejszem reprezentacje (Zarządy gmin wiejskich, przełożonych obszarów dworskich i Radę Miejską w Pucku) do piśmiennego podania Wydziałowi Powiatowemu najpóźniej do dnia 15 lutego 1927 r. wyborców z wyszczególnieniem imienia, nazwiska, zawodu i miejsca zamieszkania. Przy wyborze delegatów nie będą zastąpione gminy i obszary, które nie zastosują się do powyższego wezwania ani w terminie powyżej podanym ani w terminie im później dodatkowo wyznaczonym. To samo odnosi się do gmin i obszarów, w którychby wyznaczono wyborców nieodpowiednich i w którychby w miejsce tych nieodpowiednich wyborców w dodatkowym terminie tygodniowym nie wyznaczono osób, odpowiadających przepisom prawnym.

Puck, dnia 27 stycznia 1927 r

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
Lipski.

25.

Zatwierdzenie sołtysa i ławników gminy Pierwoszyno.

Jako sołtysa gminy Pierwoszyno zatwierdziłem p. Józefa Bużana, jako I. ławnika Andrzeja Weltera, jako II ławnika p Stefana Wilmę z Pierwoszyna.

Puck, dnia 24 stycznia 1927 r.

Starosta: Lipski.

26.
Zatwierdzenie sołtysa i ławników gminy Sławoszyno.

Jako sołtysa gminy Sławoszyno zatwierdziłem p. Augustyna Tarnowskiego na lat 6, jako I. ławnika p. Wiktora Rathenowa, jako II. ławnika p. Jana Kaziróga, jako zastępcę ławnika p. Augustyna Piepera z Sławoszyna.

Puck, dnia 24. 1. 1927 r.

Starosta: Lipski.

27.
Zatwierdzenie sługi gminnego w Darżlubiu.

Jako sługę gminnego gminy Darżlubie zatwierdziłem pana Józefa Demanowskiego z Darżlubia.

Puck, dnia 28. 1. 1927 r.

Starosta:
Lipski.

Odpowiedzialny redaktor: Przewodniczący Wydziału Powiatowego. Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie.